

DECIZIE

13 martie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoria

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Pavel Grosu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.19 împotriva lui Pavel Grosu,
intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „CET-2” privind încasarea datoriei,
împotriva încheierii din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a restituit cererea de apel depusă de către Pavel Grosu, ca fiind depusă în afara
termenului legal,

c o n s t a ț ă :

La 28 noiembrie 2014, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului
Locativ nr.19 (în continuare ÎMGFL nr.19) s-a adresat în instanța de judecată cu
cerere de chemare în judecată împotriva lui Pavel Grosu, intervenient accesoriu
Societatea pe Acțiuni „CET-2” (în continuare SA „CET-2”) privind încasarea
datoriei în mărime de 1804,73 lei, acumulată în perioada 01 noiembrie 2011 – 01
iulie 2014, cât și a cheltuielilor de judecată în mărime de 270 lei achitate cu titlu de
taxă de stat la depunerea cererii în judecată.

Ulterior, prin cererea din 30 martie 2015, reclamantul și-a concretizat cerințele,
solicitând încasarea din contul pârâtului doar a cheltuielilor de judecată și anume
taxa de stat în mărime de 270 lei, având în vedere că după acționarea în instanța de
judecată pârâtul a achitat datoria.

Prin hotărârea din 30 martie 2015 a Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău a fost
admisă cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr.19 împotriva lui Pavel
Grosu privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Pavel Grosu în beneficiul ÎMGFL nr.19 cheltuielile de judecată
în sumă de 270 lei.

La 08 iunie 2018 Pavel Grosu, a declarat apel împotriva hotărârii din 30 martie 2015 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de fond.

Prin încheierea din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit apelantului cererea de apel cu toate actele anexate, ca fiind depusă în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termenul de atac.

La 13 noiembrie 2018 Pavel Grosu a declarat recurs împotriva încheierii din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii contestate, cu remiterea dosarului la rejudecare, cu repunerea în termen de atac dacă este necesitate.

În motivarea recursului a indicat că nu a cunoscut faptul că în judecată s-a examinat dosarul dat, așa cum dînsul a stins datoria pretinsă de reclamant pînă a fi depusă acțiunea în instanță, personal nu a primit nici o citație referitor la examinarea cauzei, avizele de recepție nu au fost semnate de dînsul, iar avizul de recepție de la f.d.22 nu este semnat de dînsul. La fel, nu a recepționat nici dispozitivul hotărârii judecătorești, în caz contrar l-ar fi contestat în termenul prevăzut de lege.

În cererea de concretizare a acțiunii ÎMGFL nr.19 intenționat nu a indicat data stingerii datoriei, însă a pretins încasarea taxei de stat în sumă de 270 lei. Din motivul inducerii în eroare a instanței de către ÎMGFL nr.19, prin încheierea executorului judecătoresc din 22 octombrie 2018 dînsul urmează să achite cheltuielile de executare în mărime de 1507,45 lei.

Curtea de Apel Chișinău i-a restituit ca fiind tardiv apelul, însă nu a examinat minuțios dosarul. Consideră că dînsul nu a omis termenul de declarare a apelului deoarece nu a cunoscut despre existența litigiului dat, totodată a prezentat probe ce confirmă cînd a făcut real cunoștință cu materialele cauzei, inclusiv și cu hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea instanței de apel a fost pronunțată la 27 septembrie 2018 și expediată participanților la proces la 31 octombrie 2018 (f.d. 61, 74).

Prin urmare, recursul declarat la 13 noiembrie 2018 a fost depus în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Verificând legalitatea încheierii contestate, în limitele indicate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

În conformitate cu art. 113 Cod de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei s-a stabilit că, la 30 martie 2015 a fost pronunțat dispozitivul hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău prin care s-a dispus încasarea de la Pavel Grosu în beneficiul ÎMGFL nr.19 cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei (f.d. 28). La 31 martie 2015 copia dispozitivului hotărârii a fost expediată în adresa lui Pavel Grosu, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele cauzei (f.d. 30).

Așa fiind, termenul de declarare a apelului a început să curgă de la 31 martie 2015, ziua imediat următoare datei când a fost pronunțat dispozitivul hotărârii primei instanțe și a expirat la data de 29 aprilie 2015, aceasta fiind ultima zi de depunere a apelului.

Contrar normelor procedurale enunțate mai sus, cererea de apel împotriva hotărârii primei instanțe a fost depusă de recurent și înregistrată abia la 08 iunie 2018 (f.d. 34-35), respectiv cu încălcarea termenului prevăzut de art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Pavel Grosu odată cu depunerea apelului împotriva hotărârii primei instanțe nu a prezentat careva probe în confirmarea imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege, limitându-se doar la menționarea formală că a cunoscut despre cauza civilă intentată de ÎMGFL nr.19 abia în martie 2018, când a primit încheierea executorului judecătoresc nr.175-3009/18 din 20 februarie 2018, cât și faptul că acesta nu a fost citat și nu a participat în ședințele judiciare.

În conformitate cu art. 362 alin. (3) Cod de procedură civilă, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

Potrivit art. 116 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Astfel, Pavel Grosu și-a exercitat dreptul său de a contesta hotărârea din 30 martie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău la 08 iunie 2018, însă nu a solicitat repunerea în termen a cererii de apel, contrar prevederilor art. 362 alin. (3) și art. 116 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă or, recurentul urma să întreprindă

toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Van Harn vs Germany, nr.7557/03 din 11 septembrie 2007), de a-și proteja dreptul de acces la instanță și de a îndeplini actele procedurale în termenii prevăzuți de lege, fapt ignorat de acesta și care în consecință a generat omiterea neîntemeiată a termenului prescris la depunerea apelului or, prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ca urmare a expirării termenului de atac incontestabil ar leza principiul securității raporturilor juridice.

Colegiul reține că Pavel Grosu în cazul în care a declarat apel în afara termenului de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, considerând că din motive întemeiate a fost în imposibilitate de a se adresa în termen, urma să solicite instanței de apel repunerea în termenul de declarare a apelului.

Instanța de recurs notează că instanța de apel, corect a concluzionat despre restituirea cererii de apel declarată de Pavel Grosu, deoarece apelantul a omis termenul legal de contestare a hotărârii și nu a solicitat repunerea în termen.

Instituția repunerii în termen este condiționată de formularea unei cereri în acest sens, de către partea interesată, întrucât nu există o dispoziție legală expresă, care să abiliteze instanța de judecată să se pronunțe din oficiu.

Cu referire la argumentul recurentului precum că nu a cunoscut despre litigiul inițiat de ÎMGFL nr.19 și momentul începerii curgerii termenului de declarare a apelului pentru apelantul Pavel Grosu a fost martie 2018, dată la care a recepționat încheierea executorului judecătoresc, Maxim Romaliischi privind primirea pentru executare a documentului executoriu, Colegiul îl consideră neîntemeiat or, după cum rezultă din materialele cauzei copia acțiunii cu anexele respective și citația pentru ședința de judecată din 30 ianuarie 2015 a fost recepționată de către Pavel Grosu, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.22), iar ulterior și dispozitivul hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 30 martie 2015, a fost expedit în adresa acestuia (f.d. 30).

Totodată, art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu condiționează termenul de 30 de zile de declarare a apelului din data aducerii la cunoștință a dispozitivului hotărârii, dar din data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Respectiv pentru apelant termenul de atac a început a curge din ziua imediat următoare de la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

În situația dată, apelantul era îndreptățit să formuleze cerere de repunere în termenul exercitării căii de atac, însă nu a formulat.

Curtea Europeană a Dreptului Omului a evidențiat că accesul la justiție trebuie să fie asigurat în mod efectiv și eficace. Principiul accesului liber la justiție implică și respectarea termenelor în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale.

Prin urmare, soluția instanței de apel este legală și întemeiată, nu contravine prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului or, în lipsa unei cereri de repunere în termen instanța nu a avut posibilitatea să se expună, însă prin lege apelantul era obligat să respecte prevederile art.116 Cod de procedură civilă, deoarece a încălcat termenul legal de contestare a hotărârii cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, termen prevăzut de art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În afară de aceasta, în conformitate cu art.56 alin.(3), 61 alin.(1) Cod de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile

lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Colegiul reține că recurentul în cazul dat nu a dat dovadă de diligență și bună credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea dreptului de acces la justiție, în condițiile când personal nu și-a realizat drepturile garantate de legislația în vigoare or, apelantul putea formula cerere de repunere în termenul exercitării căii de atac, însă nu a formulat.

Reieșind din cele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele indicate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Pavel Grosu.

Se menține încheierea din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.19 împotriva lui Pavel Grosu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „CET-2” privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh